

talte, at han stod her for at have Landstingets forfatningsmæssige Ret, saa har jeg den Opfattelse af hele Striden og hele Situationen, at der ikke er noget Menneſte i dette Thing, der vil søge at krænte Landstingets forfatningsmæssige Ret; men Sagen er simpelthen den, at der nu lægges en anden Betydning i, hvad der er Landstingets forfatningsmæssige Ret, end der blev lagt deri, dengang Grundloven blev given, og dengang vi fik den reviderede Grundlov af 1866. Da blev det meget stærkt hævdet baade fra Ministerbordet, fra Ordførerne og fra andre Sider i dette Thing, at den var den stærkeste, som sagde Nei i Bevillingsager. Det blev atter og atter sagt, at naar Regjeringen ikke kunde faae de Bevillinger, som den ansaa for at være nødvendige, var den nødt til at gaa af, og det var under denne Forudsætning, at vor Grundlov blev given. Men nu lyder Tonen ganske anderledes, nu lyder det fra alle Sider i Spiretredsen, at Landstinget er afkurat ligeberettiget med Folkethinget, endogſaa i Bevillingsager. Dette er efter min Anskuelse en stor Misforstaaelse. Jeg erindrer endogſaa, at den høitærede Kultusminister har anerkjendt dette som Ordfører for Finanslovsforſlaget i 1870. Dengang sagde han, at han ansaa ikke endnu Tidspunktet for at være kommet til, at Folkethinget ſkulde fjerne Regjeringen, men idet han udtalte, at han ikke ansaa Tidspunktet for at være kommet, anerkjendte han jo ſamtidig dermed, at det kunde komme; den høitærede Kultusminister anerkjendte alſaa, at Folkethinget var i Stand til at fjerne en Regjering, naar den vilde negte den de fornødne Bevillinger. Men, som sagt, det er en hel anden Mand og Tankegang, der nu er kommen tilſtede, og det er netop det Synspunkt, at Striden føres om her. Mig forekommer det, at Striden fra Spires eller fra Regjeringens Side er ſaa umotiveret som vel muligt. Der er fra Folkethingets Side budt Regjeringen en rigelig Finanslov paa alle Maader, og de egentlige Stridspunkter ere ſatte ind af Regjeringen, Stridspunkter, som den ikke havde kunnet gennemføre ved ſærlig Lov, og som den derfor sætter ind paa Finansloven, og det er Regjeringen, der nu søger at bruge Finansloven som et Vaaben til at faae de Punkter gennemførte, som den ikke har været i Stand til at faae gennemførte ved ſærlig Lov. Naar den høitærede Conſeilspraſident udtalte, at han ansaa det for ſin Pligt dengang at komme til Regjeringen og at det fremdeles var hans Overbeviſning, at det var hans Pligt at blive, ſaa har jeg ikke den ſjærneste Tvivl om, at det ogſaa er den høitærede Conſeilspraſidents Overbeviſning, men jeg vil tilføje, det er efter min Anskuelse en uheldig Overbeviſning, ſom den høitærede Conſeilspraſident nu har for Diebliffet.

Den er uheldig for denne Regjering, men ogſaa for enhver Regjering, ſom ikke agter fornødent paa Valgenes Udfald i en konſtitutionel Stat; det er netop det, ſom den høitærede Regjering for Diebliffet ikke tilſyneladende har agtet noget paa. Det vil ikke medføre en heldig konſtitutionel Udvikling af vort Statsliv, naar Valgene ſaaledes overſes og overhøres. Det er ikke det, ſom vil bringe No og Orden tilveie i Regjeringens Førelſe. Den Opløsningspolitik, ſom den høitærede Conſeilspraſident ſaaledes har prøvet her, er ogſaa uheldig for andre Steder, den er ogſaa uheldig for de allerhøieſte Steder her i Landet, idet den i en ganſke betydelig Grad ſvækker den Loyalitet ligeoverfor Kongemagten, ſom i en konſtitutionel Stat nødvendigviis maa være tilſtede. Den høitærede Regjering har viſt ikke tilſtrækkelig lagt Mærke til, hvad Stade der er ſket i ſaa ſenſeende, men den er ſket og vil komme endnu mere frem, derſom denne Opløsningspolitik forſattes. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at navnlig den ſidſte Opløsning var en Misbrug af Opløsningsretten. Jeg tror nok, det er en Misbrug, ſom ikke har ſin Lige i andre civiliserede Lande. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds udtalte, at der ikke var rykket Andre frem til Udnævning for Ministeriet end det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Det har nu ſaaet en Medhjælp til i det ærede Medlem for Hjøſted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Jeg tror nu ikke, at de to ærede Medlemmer have gavnet Regjeringen ſynderlig; vel kunne de maaffe dominere endel med deres stærke Ord, men jeg tror dog ikke, at den Slags Udtalelſer vække ſynderlig Lillid. Jeg ſtal ikke gjentage her de stærke Udtryk af det ærede Medlem for Hjøſted Amts 2den Valgkreds — de bleve rettede af den høitærede Formand — men naar han betegnede Valgenes Udfald ſom Frugten af de Beſtræbelſer, han tillagde Venſtre omkring i Landet, da maa jeg ilſtaa, at han derved udflynger Beſtylbninger ikke alene mod ſine politiſke Modſtandere, men ogſaa mod Vælgerfolket, nemlig for Dumhed, idet det har troet paa ſlige falſte Foreſtillinger. Saadanne stærke Udtalelſer af det ærede Medlem om de forfærdelige Midler, der ſkulle være brugte, ere ogſaa i Mængde blevene udsprede i min Valgkreds i trykte Exemplarer; men jeg tror ſnarere, de have gavnet den Sag, det ærede Medlem vilde bekæmpe, end de have ſtadet den. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) bad ſine politiſke Modſtandere at lade ham vide, hvad de vilde gennemføre, naar de kom til Magten; men det forekommer mig, at det maa det ærede Medlem vide god Bekked om,